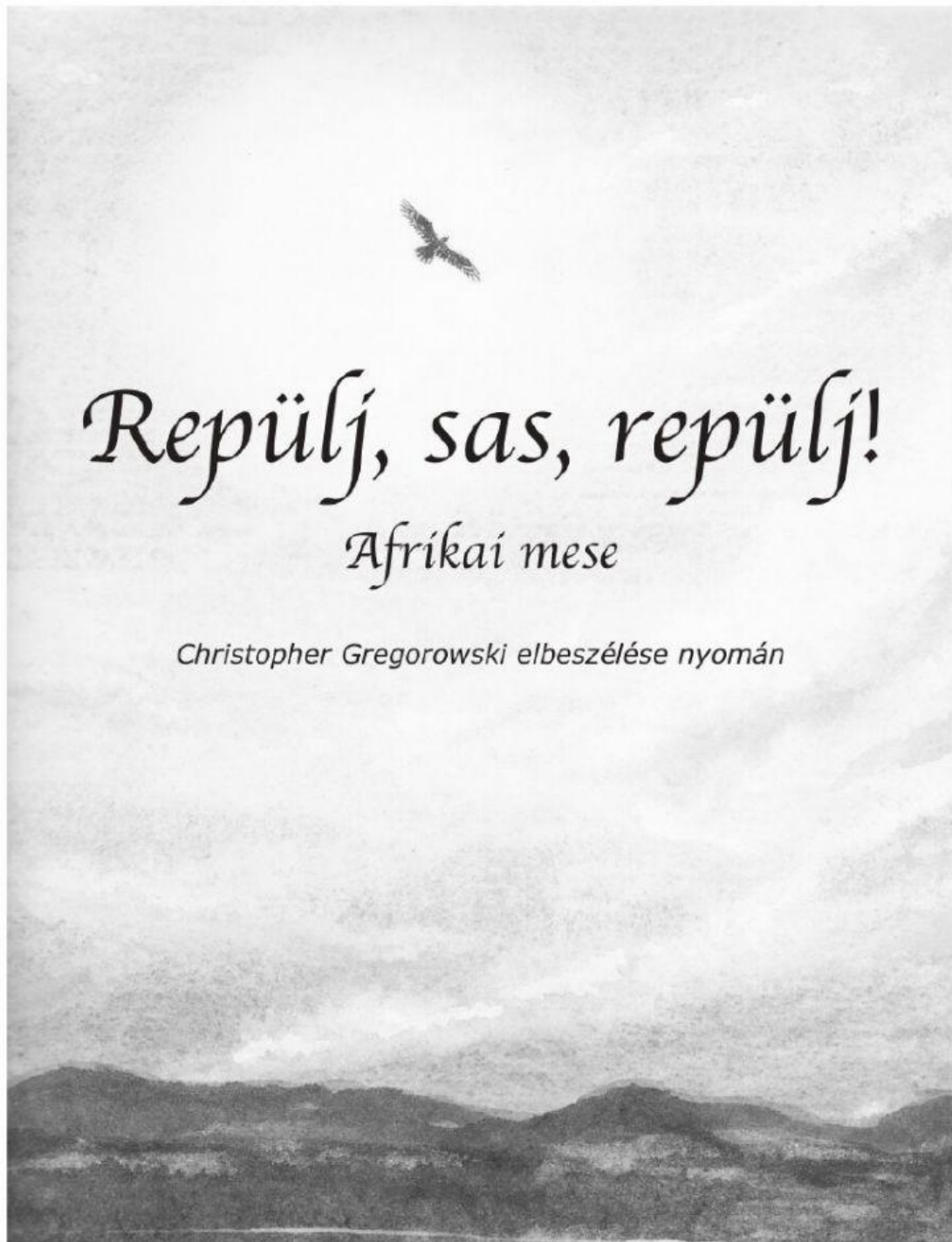

Repülj, sas, repülj!

Egyszer egy gazda elment hazulról, hogy megkeressen egy elveszett borjút. A pásztorok ugyanis az előző este nélküle tértek vissza. És azon az éjszakán szörnyű vihar volt.

Lement a völgybe, és kereste a folyómeder mentén, a nádasban, a sziklák mögött és az áradó vízben.

Fölkaptatott a magas hegy lejtőin, sziklás szirtjein. Benézett egy széles szikla mögé, hátha a borjú oda húzódott, hogy megmeneküljön a vihartól. És ezen a helyen megállt. Ott, egy sziklaperemen, igen különös látvány fogadta. Egy, a tojásából csak egy vagy két nappal azelőtt kikelt sasfióka, mely a szörnyű viharban kisodródott a fészkéből.

Kinyúlt érte, és óvatosan két kezébe vette a fiókát. Hazavitte, és a gondjaiba vette.

Már majdnem hazaért, mikor a gyermekei eléje szaladtak.

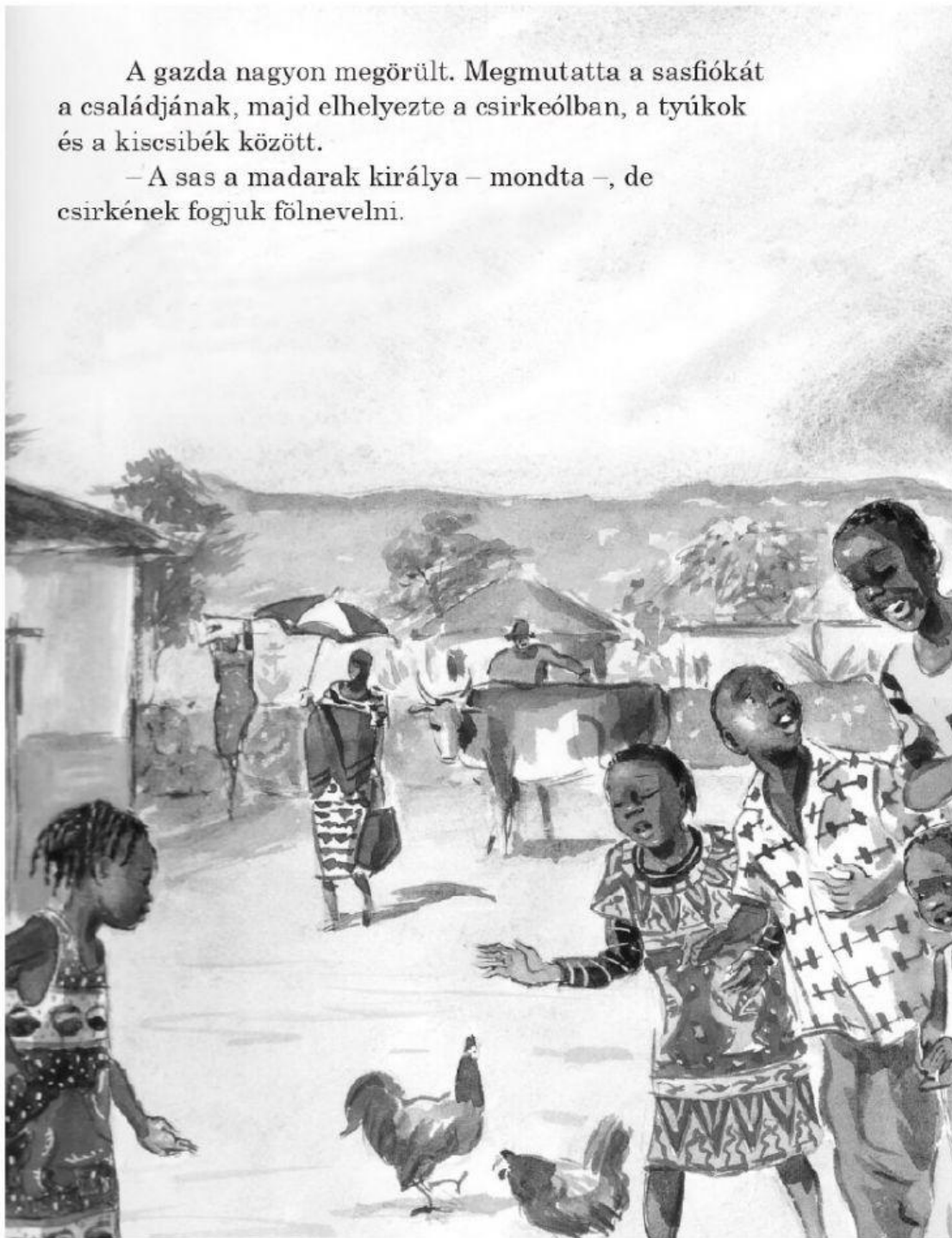
– A borjú magától visszajött! – kiabálták.

Repülj, sas, repülj!

A gazda nagyon megörült. Megmutatta a sasfiókat a családjának, majd elhelyezte a csirkeólbán, a tyúkok és a kiscsibék között.

– A sas a madarak királya – mondta –, de csirkének fogjuk fölnevelni.

Repülj, sas, repülj!

Így aztán a sas a csirkék között élt, megtanulva az ő szokásaikat. Ahogy növekedett, egyre inkább különbözni kezdett minden csirkétől, melyet valaha is láttak.

Egy napon egy barát tért be látogatóba. Meglátta a sast a csirkék közt.

– Hé! Ez nem csirke. Ez egy sas!

A gazda rámosolygott a barátjára, és azt mondta: – Már hogy volna! Ez egy csirke. Nézd meg: úgy jár, mint egy csirke, úgy eszik, mint egy csirke! Úgy is gondolkodik, mint egy csirke. Még szép, hogy ez egy csirke!

De a barátját nem győzte meg. – Meg fogom neked mutatni, hogy ez sas – mondta.

A gazda gyerekei segítettek a barátnak megfogni a madarat. Elég nehéz volt, de a gazda barátja a feje fölé emelte és így szólt: – Te nem csirke vagy, hanem sas. Te nem a földhöz tartozol, hanem az éghez. Repülj, sas, repülj!

A madár kiterjesztette szárnyait, körülnézett, látta, hogy a csirkék csipegetnek, és leugrott, hogy velük együtt kapirgáljon eleség után.

– Mondtam neked, hogy ez csirke – szólt a gazda, és hahotázva nevetett.

Repülj, sas, repülj!

Másnap, hajnalok hajnalán ugatni kezdtek a gazda kutyái. Egy hívó hang hallatszott kintről, a sötétből. A gazda az ajtóhoz rohant. Megint a barátja volt az. – Adj egy újabb esélyt a madárral! – kérlelte.

– Tudod, mennyi az idő? Még a hajnal is messze van.

– Gyere velem! Hozd a madarat!

A gazda vonakodva előhozta a madarat, amely mélyen aludt a csirkék között. A két férfi útnak indult, beleolvadva a sötétbe.

– Hova megyünk? - kérdezte a gazda álmosan.

– A hegyekbe, ahol a madarat találtad.

– És miért ebben a furcsa éjszakai időpontban?

– Azért, hogy a sasunk lássa, amint a nap felkel a hegyek mögül, és kövesse az égbe, ahová tartozik.

Lementek a völgybe, és átkeltek a folyón. A gazda barátja ment elől.

– Siess – mondta –, mert a hajnal előbb megérkezik, mint mi!

Amint elkezdtek megmászni a hegyet, megjelent az első napsugár.

A leheletnyi felhők az égen először rózsaszínűek voltak, aztán csillámlani kezdtek aranyszínű ragyogással. Az ösvény, amelyen jártak, néha veszélyes volt, amint a hegy oldalába kapaszkodott, keskeny sziklaperemeket keresztezve, útjuk újra meg újra sötét hasadékokon vezetett át. Végül a gazda barátja megszólalt: – Ez megteszi. Lenézett a szikláról, és látta a földet sok száz méternyi mélységben alattuk. Nagyon közel voltak a csúcshoz.

A gazda barátja óvatosan egy sziklaperemre vitte a madarat. Úgy tette le, hogy kelet felé nézzen, és elkezdett beszélni hozzá. A gazda kuncogott: – Csak a csirkék nyelvén beszél.

A barátja azonban tovább beszélt; a napról mesélt a madárnak, arról, hogyan ad életet a világnak, hogyan uralkodik az égen, fényt adva minden egyes új napon. – Nézd a napot, sas! Amikor pedig felkel, te is emelkedj fel vele! Az éghez tartozol, nem a földhöz. Abban a pillanatban a nap első sugarai előtörték a hegy mögül, és a világ hirtelen fényárban úszott.

Repülj, sas, repülj!

A nap fenségesen kelt fel. A nagy madár kitárta szárnyait, hogy köszöntse a napot, és érezze a meleget a tollain. A gazda csendben volt. A barátja így szólt: – Nem a földhöz tartozol, hanem az éghez. Repülj, sas, repülj! – majd visszamászott a gazdához. Minden csendes volt. A sas feje megemelkedett, szárnyai kitárultak, a lábai pedig előredőltek, amint a karmaival belekapaszkodott a sziklába.

Aztán, anélkül, hogy igazán megmozdult volna, minden embernél vagy madárnál erősebben érezve a szél felfelé tartó légáramlatát előredőlt, és egyre magasabbra és magasabbra emelkedett a szél szárnyán, eltűnve a két férfi szeme elől a felkelő nap ragyogásában, hogy soha többé ne éljen a csirkék között.

Repülj, sas, repülj!

Kérdések: Repülj, sas, repülj!

1. Mit indult el a gazda keresni a történet elején?

- ☐ A egy borjút
- ☐ B pásztorokat
- ☐ C sziklás szirteket
- ☐ D egy sasfiókát

2. Hol találta a gazda a sasfiókát?

- ☐ A a fészkében
- ☐ B a folyómeder mentén
- ☐ C egy sziklaperemen
- ☐ D a nádasban

3. Mi mutatja a történetben, hogy a gazda vigyázott a sasfiókára?

- ☐ A Két kezében tartva vitte haza.
- ☐ B Elvitte a sasfiókát a családjának.
- ☐ C Visszatette a sasfiókát a fészkébe.
- ☐ D A folyómederben kereste a sasfiókát.

Repülj, sas, repülj!

4. Mit csinált a gazda a sasfiókéval, amikor hazavitte?

- ☐ A Megtanította repülni.
- ☐ B Szabadon engedte.
- ☐ C Csirkének nevelte.
- ☐ D Új fészket készített számára.

5. A gazda barátjának első látogatásakor a sasfióka úgy viselkedett, mint egy csirke. Írj **két** olyan példát, amely ezt mutatja!

 1. _____

 2. _____

6. Amikor a gazda barátja először találkozott a sassal, hogyan próbálta rávenni arra, hogy repüljön?

- ☐ A Felemelte a feje fölé.
- ☐ B Elindította a földön.
- ☐ C Feldobta a levegőbe.
- ☐ D Felvitte a hegyre.

2
1
0
8
9

Repülj, sas, repülj!

7. Magyarázd meg, hogyan értette a gazda barátja azt, amikor ezt mondta a sasnak: „Nem a földhöz tartozol, hanem az éghez.”!

8. Miért nevetett hahotázva a gazda a barátja első látogatásakor?

- ☐ A A sas túl nehéz volt ahhoz, hogy repüljön.
- ☐ B Nehéz volt elkapni a sast.
- ☐ C A sas máshogy nézett ki, mint a csirkék.
- ☐ D A sas őt igazolta.

9. A gazda barátja miért a magas hegyekbe vitte a sast, hogy rávegye a repülésre? Írj **két** indokot!

1.

2.

2
1
0
8
9

2
1
0
8
9

Repülj, sas, repülj!